

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών
Αυτοτελές Τμήμα Επανεξέτασης
Εγνατία 45, Τ.Κ.: 546 30 – Θεσσαλονίκη
Αριθ. τηλ.: 2313333245
Αριθ. fax: 2313333258

Αριθμός Απόφασης: 665/21-06-2016

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:

- α.** Του άρθρου 63 του Ν.4174/2013 (ΚΦΔ) (ΦΕΚ170Α/26-07-2013).
 - β.** Του άρθρου 47 παράγραφος 3 του Ν.4331/2015 (ΦΕΚ69Α/2015).
 - γ.** Του άρθρου 59 του Π.Δ.111/2014 (ΦΕΚ178Α/2014) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».
 - δ.** Της με αριθμό Δ6Α1118225ΕΞ2013/24-07-2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ1893Β/2013) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».
 - ε.** Της με αριθμό Δ6Α1198069ΕΞ2013/30-12-2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ3367Β/2013) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».
 - στ.** Της με αριθμό Δ.ΟΡΓ.Α.1159205ΕΞ2014 Απόφασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ3250Β/04-12-2014) «Τροποποίηση και συμπλήρωση της με αριθμό Δ6Α1058824ΕΞ2014/08-04-2014 Απόφασης του Γ.Γ.Δ.Ε. του Υπουργείου Οικονομικών ως προς τις Διευθύνσεις Στρατηγικού Σχεδιασμού και Οικονομικής Διοίκησης, Επίλυσης Διαφορών και Εφαρμογής της Φορολογικής Πολιτικής και Νομοθεσίας».
 - ζ.** Της με αριθμό Δ.ΟΡΓ.Α.1006534ΕΞ2014 Απόφασης του Γ.Γ.Δ.Ε. του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ165Β/19-01-2015) «Ανακαθορισμός της καθ' ύλην αρμοδιότητας και του χρόνου έναρξης λειτουργίας του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Γ.Γ.Δ.Ε., καθώς και του χρόνου έναρξης λειτουργίας του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης, Νομικής και Διοικητικής Υποστήριξης της ίδιας Διεύθυνσης και της καθ' ύλην αρμοδιότητας του Γραφείου Επανεξέτασης του ίδιου Τμήματος».
 - η.** Της με αριθμό ΔΕΔ.Β1.1052867ΕΞ2015/21-04-2015 Απόφασης του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (ΦΕΚ815Β/07-05-2015), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με την με αριθμό ΔΕΔ.Β1.1035074ΕΞ2016/03-03-2016 Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (ΦΕΚ748Β/21-03-2016).
 - θ.** Της Απόφασης ΠΟΛ.1002/31-12-2013 του Γ.Γ.Δ.Ε. (ΦΕΚ55Β/16-01-2014).
- 2.** Την Εγκύκλιο ΠΟΛ.1069/04-03-2014 της Γ.Γ.Δ.Ε. του Υπουργείου Οικονομικών.
- 3.** Την με ημερομηνία κατάθεσης και με αριθ. πρωτ. **Ενδικοφανή Προσφυγή της προσφεύγουσας επιχείρησης με την επωνυμία «.....» και Α.Φ.Μ.: (ως καθολικής διαδόχου στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της με Α.Φ.Μ.: και διακοπή εργασιών την λόγω συγχώνευσης με την προσφεύγουσα, συνεπεία του προγράμματος «Καλλικράτης»), κατά της με αριθμό/..... Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α. (Ν.2859/2000), για τη διαχειριστική περίοδο 2001 (01/01/2001 – 31/12/2001), η οποία εκδόθηκε από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. σε βάρος της συγχωνευθείσας επιχείρησης.**

4. Την με αριθμό/..... Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α. (Ν.2859/2000) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., για τη διαχειριστική περίοδο 2001.

5. Την από Εισήγηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. επί της υπό κρίση Ενδικοφανούς Προσφυγής, με την οποία εισηγείται την απόρριψή της και την επικύρωση της προσβαλλόμενης Πράξης.

6. Την Εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της Απόφασης.

Επί της από και με αριθμό πρωτοκόλλου Ενδικοφανούς Προσφυγής της προσφεύγουσας επιχείρησης με την επωνυμία «.....» και Α.Φ.Μ.: (ως καθολικής διαδόχου στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της με Α.Φ.Μ.: και διακοπή εργασιών την λόγω συγχώνευσης με την προσφεύγουσα, συνεπεία του προγράμματος «Καλλικράτης»), η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά από μελέτη και αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στον σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της υπό κρίση Ενδικοφανούς Προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την με αριθμό/..... προσβαλλόμενη Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α. (Ν.2859/2000) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., για τη διαχειριστική περίοδο 2001, επιβλήθηκε σε βάρος της συγχωνευθείσας επιχείρησης κύριος φόρος 1.975,03 € και πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας (max.120%) 2.370,04 €, ήτοι συνολικό ποσό 4.345,07 €, επειδή από τον διενεργηθέντα, βάσει των Α.Υ.Ο. ΠΟΛ.1037/2005 και ΠΟΛ.1081/2005, τακτικό φορολογικό έλεγχο της Δ.Ο.Υ., διαπιστώθηκε ότι η ελεγχθείσα, κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 30 παράγραφος 4 του Ν.2859/2000 (Κώδικας Φ.Π.Α.), είχε συμψηφίσει μη εκπιπτόμενο φόρο 672.991 δρχ. (ή 1.975,03 €) προερχόμενο από δαπάνες συνολικής καθαρής αξίας 3.748.883 δρχ. (ή 11.001,86 €). Η δε προσβαλλόμενη με αριθμό/..... Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α. (Ν.2859/2000) εδράζεται στις διαπιστώσεις και το πόρισμα του ελέγχου που καταγράφονται λεπτομερώς και αναλυτικά στην με ημερομηνία θεώρησης «Έκθεση Ελέγχου Φ.Π.Α. (άρθρα 48 και 49 του Ν.2859/2000 και Α.Υ.Ο. ΠΟΛ.1037/2005 και ΠΟΛ.1081/2005)» της Δ.Ο.Υ. για τη συγχωνευθείσα επιχείρηση.

Η προσφεύγουσα επιχείρηση, με την με ημερομηνία κατάθεσης και με αριθμό πρωτοκόλλου Ενδικοφανή Προσφυγή, ζητά να γίνει αυτή δεκτή και να ακυρωθεί άλλως τροποποιηθεί η προσβαλλόμενη με αριθμό/..... Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α. (Ν.2859/2000) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., προβάλλοντας τους ακόλουθους λόγους όπως αυτοί διατυπώθηκαν:

1.

Το δικαίωμα του Δημοσίου για κοινοποίηση πράξεων καταλογισμού και επιβολής Φ.Π.Α. για τη διαχειριστική περίοδο 2001, είχε υποπέσει σε παραγραφή πριν από την 20/01/2016 που ήταν ο χρόνος επίδοσης της προσβαλλόμενης Πράξης στην προσφεύγουσα, δεδομένου ότι έχουν εκδοθεί αποφάσεις τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων περί αντισυνταγματικότητας των περί παράτασης της παραγραφής διατάξεων νόμων (ενδεικτικά ΔΕφΑθ 631/2014). Επιπρόσθετα, γίνεται επίκληση της αρχής της επιείκειας με βάση την οποία οφείλει η Φορολογική Διοίκηση να αντιμετωπίσει την υπό κρίση περίπτωση, διότι η συγχωνευθείσα επιχείρηση, στην οποία αφορούν οι καταλογισθείσες παραβάσεις, δεν υφίσταται, πλέον, με αποτέλεσμα να υπάρχουν υπέρμετρες πρακτικές δυσκολίες για την εξεύρεση στοιχείων περί του τι πραγματικά συνέβη εκείνη την περίοδο με το επίδικο φορολογικό στοιχείο, δεδομένου ότι οι αρμόδιοι υπάλληλοι της συγχωνευθείσας επιχείρησης έχουν, πλέον, συνταξιοδοτηθεί ή με άλλους τρόπους αποχωρήσει και δεν είναι εφικτή η ανεύρεσή τους για την παροχή πληροφοριών προς την προσφεύγουσα, ώστε να αντικρουστούν όσα προσάπτονται σε αυτήν.

2.

Στο επιδοθέν «Σημείωμα Διαπιστώσεων Ελέγχου (άρθρο 28 παράγραφος 1 του Ν.4174/2013) – Κλήση προς Ακρόαση (άρθρο 6 του Ν.2690/1999)» δεν γίνεται καμία μνεία για τον λόγο για τον οποίο ο έλεγχος κρίνει εικονικό, για ανύπαρκτη συναλλαγή στο σύνολό της, το ληφθέν Τιμολόγιο Πώλησης (αγαθών) – Δελτίο Αποστολής (ΤΠ-ΔΑ) Νο...../....., καθαρής αξίας 1.170.000 δρχ. (ή 3.433,60 €) πλέον Φ.Π.Α. 18% 210.600 δρχ. (ή 618,05 €), έκδοσης της ατομικής επιχείρησης «..... του» με Α.Φ.Μ.: και, εξ αυτού του γεγονότος, η προσφεύγουσα δεν ήταν σε θέση να αντικρούσει την κρίση του ελέγχου, με αποτέλεσμα να παραβιαστεί το δικαίωμά της για προηγούμενη ακρόαση. Καμία δε λεπτομέρεια δεν παρασχέθηκε στην προσφεύγουσα πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης Πράξης.

3.

Ο έλεγχος της Δ.Ο.Υ. δεν ασχολήθηκε με την επίμαχη συναλλαγή του ως άνω ληφθέντος ΤΠ-ΔΑ, παρά μόνον με την κακή λογιστική κατάσταση του εκδότη του εν λόγω φορολογικού στοιχείου, βάσει της οποίας θα μπορούσε να καταστεί ύποπτος έκδοσης εικονικών φορολογικών στοιχείων. Εντούτοις, είναι καθόλα αυθαίρετο να συναχθεί, άνευ ετέρου, οποιοδήποτε παρόμοιο συμπέρασμα για την υπό κρίση συναλλαγή, διότι ως αποδείξεις περί της φερόμενης εικονικότητας ο έλεγχος εισφέρει μόνον γενικές μαρτυρικές καταθέσεις που δεν αφορούν στην κρινόμενη συναλλαγή και οι οποίες, ούτως ή άλλως, δεν έχουν ληφθεί με την τήρηση των βασικών δικονομικών αρχών περί δικαιωμάτων του κατηγορουμένου. Επιπρόσθετα, ο ελλιπής έλεγχος της κρινόμενης συναλλαγής απέτρεψε την εξαγωγή πορίσματος περί ενδεχόμενης εικονικότητας ως προς το πρόσωπο και όχι ως προς τη συναλλαγή.

4.

Το αιτιολογικό με βάση το οποίο ο έλεγχος της Δ.Ο.Υ. απέρριψε εκπιπτόμενο φόρο δαπανών, κρίνοντας αυτόν ως μη εκπιπτόμενο και, συνεπώς, απορριφθέντα, δεν φαίνεται να είναι επαρκές. Η δε ελεγχθείσα – συγχωνευθείσα επιχείρηση δεν είχε κανένα κίνητρο φοροδιαφυγής, διότι επρόκειτο για Κοινωφελή Δημοτική Επιχείρηση και όχι για ιδιωτική επιχείρηση που ως μοναδικό σκοπό έχει το κέρδος.

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 2 (πεδίο εφαρμογής) του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) ορίζεται ότι

«1. Οι διατάξεις του Κώδικα ισχύουν για τα εξής δημόσια έσοδα:

α. Φόρο Εισοδήματος.

β. Φόρο Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.).

γ. Ενιαίο Φόρο Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.).

δ. Φόρο Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών, Προικίων και Κερδών από Τυχερά Παίγνια.

ε. Φόρους, τέλη, εισφορές ή χρηματικές κυρώσεις που αναφέρονται στο Παράρτημα του Κώδικα και κάθε άλλο φόρο, τέλος, εισφορά ή χρηματική κύρωση για τη βεβαίωση ή είσπραξη των οποίων, κατά την έναρξη ισχύος του Κώδικα, εφαρμόζονται ανάλογα οι αντίστοιχες διατάξεις των φορολογιών των περιπτώσεων α και β.

στ. Χρηματικές κυρώσεις και τόκους, οι οποίοι προβλέπονται από τον Κώδικα.».

Επειδή με τις διατάξεις του άρθρου 19 παράγραφος 4 του Ν.2523/1997, όπως ισχύουν για την επίδικη διαχειριστική περίοδο 2001, ορίζεται ότι

«Εικονικό είναι το στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολό της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή που πραγματοποιήθηκε από πρόσωπα διαφορετικά από αυτά που αναγράφονται στο στοιχείο ή το ένα από αυτά είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία στην κατά τόπο αρμόδια, σύμφωνα με την αναγραφόμενη στο στοιχείο διεύθυνση, δημόσια οικονομική υπηρεσία.»,

με τις διατάξεις δε του άρθρου 18 παράγραφος 9 του Π.Δ.186/1992 (Κ.Β.Σ.), όπως ισχύουν για την επίδικη διαχειριστική περίοδο 2001, ορίζεται ότι

«Το βάρος της απόδειξης της συναλλαγής φέρει τόσο ο εκδότης, όσο και ο λήπτης του στοιχείου, οι οποίοι δικαιούνται να επιβεβαιώνουν τα αναγκαία στοιχεία του αντισυμβαλλόμενου από τη δήλωση έναρξης εργασιών ή από άλλο πρόσφορο αποδεικτικό στοιχείο, επιφυλασσομένων των

διατάξεων περί φορολογικού απορρήτου, τα οποία οι συμβαλλόμενοι υποχρεούνται εκατέρωθεν να παρέχουν, φέροντας ο καθένας και την ευθύνη για την ακρίβεια των στοιχείων που παρέχει» και με τις διατάξεις του **άρθρου 9 παράγραφος 2 του Ν.2523/1997**, όπως ισχύουν για την επίδικη διαχειριστική περίοδο 2001, ορίζεται ότι «Το πρόστιμο επιβάλλεται με απόφαση του προϊσταμένου της αρμόδιας δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, στην οποία γίνεται σύντομη περιγραφή της παράβασης και αναγράφεται το πρόστιμο που επιβάλλεται για αυτή, καθώς και η διάταξη που εφαρμόζεται.».

Επειδή, με τις διατάξεις του **άρθρου 55 (περί παραβάσεων φοροδιαφυγής) παράγραφος 1 περίπτωση ε) του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.)**, όπως ίσχυαν έως την 30/11/2015, ορίζεται ότι

«1. Για τους σκοπούς του Κώδικα, ως «φοροδιαφυγή» νοείται:

ε) η έκδοση εικονικών φορολογικών στοιχείων και η αποδοχή αυτών. Εικονικό είναι το στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολό της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή που πραγματοποιήθηκε από πρόσωπα διαφορετικά από αυτά που αναγράφονται στο στοιχείο ή το ένα από αυτά είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία στην Φορολογική Διοίκηση.».

Επειδή, σύμφωνα με την κείμενη νομολογία, η κρίση περί της εικονικότητας μίας **εμπορικής συναλλαγής** πρέπει να στηρίζεται στη συνολική αξιολόγηση και εκτίμηση όλων μαζί των στοιχείων που επικαλείται και προσκομίζει η Φορολογική Διοίκηση και όχι στην εκτίμηση μεμονωμένα κάθε αποδεικτικού στοιχείου (**ΣτΕ2223/1995**).

Επειδή για τη στοιχειοθέτηση του αδικήματος της φοροδιαφυγής δεν απαιτείται, πλέον, η πρόθεση του κατηγορούμενου να αποκρύψει φορολογητέα ύλη, αλλά αρκεί να έχει έστω υπόνοια ότι εκδίδει πλαστά ή εκδίδει ή λαμβάνει **εικονικά φορολογικά στοιχεία** και, συγκεκριμένα, σύμφωνα με την με **αριθμό 285/2012 Απόφαση του Στ΄ Ποινικού Τμήματος του Αρείου Πάγου**, για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της φοροδιαφυγής απαιτείται, αντικειμενικώς, η έκδοση από τον δράστη πλαστών ή εικονικών φορολογικών στοιχείων ή **η αποδοχή εικονικών φορολογικών στοιχείων**, υποκειμενικώς, δε, απαιτείται δόλος ο οποίος περιλαμβάνει την γνώση, έστω και με την έννοια της αμφιβολίας, της πλαστότητας ή της εικονικότητας των φορολογικών στοιχείων και, επί αποδοχής της εικονικότητας αυτών, την θέληση ή αποδοχή του δράστη να προβεί στην έκδοση πλαστών ή εικονικών φορολογικών στοιχείων ή **να αποδεχτεί εικονικά φορολογικά στοιχεία**.

Ως προς τον πρώτο προβαλλόμενο λόγο της προσφεύγουσας επιχείρησης:

Ο **πρώτος προβαλλόμενος ισχυρισμός** της προσφεύγουσας, **περί παραγραφής** της αξίωσης του Δημοσίου για κοινοποίηση πράξεων καταλογισμού και επιβολής Φ.Π.Α. για την επίδικη διαχειριστική περίοδο 2001, πριν από την 20/01/2016 που ήταν ο χρόνος επίδοσης της προσβαλλόμενης Πράξης στην προσφεύγουσα, **απορρίπτεται ως νόμω αβάσιμος** για τους λόγους που αναπτύσσονται στο κάτωθι σκεπτικό:

Επειδή, με τις διατάξεις του **άρθρου 57 (παραγραφή) παράγραφος 1 του Ν.2859/2000 (Κώδικας Φ.Π.Α.)** ορίζεται ότι

«Η κοινοποίηση των Πράξεων που προβλέπουν οι διατάξεις των άρθρων 49 και 50 του παρόντος δεν μπορεί να γίνει ύστερα από πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την υποβολή της εκκαθαριστικής δήλωσης ή της έκτακτης δήλωσης, στις περιπτώσεις που δεν υπάρχει υποχρέωση για υποβολή εκκαθαριστικής, ή η προθεσμία για την υποβολή αίτησης επιστροφής από τους αγρότες του ειδικού καθεστώτος του άρθρου 41. Μετά την πάροδο της πενταετίας παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για την επιβολή του φόρου.».

Η προθεσμία για την υποβολή, εκ μέρους της συγχωνευθείσας επιχείρησης, της Εκκαθαριστικής Δήλωσης Φ.Π.Α. της διαχειριστικής περιόδου 2001 έληγε εντός του έτους 2002 και η Δήλωση υποβλήθηκε εμπρόθεσμα την 10/05/2002. Συνεπώς, **στην υπό κρίση περίπτωση**, η πενταετία υπολογίζεται από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο έληξε η προθεσμία υποβολής της οικείας Δήλωσης, δηλαδή από το τέλος του έτους 2002 και, ως εκ τούτου, **η αξίωση του Δημοσίου για**

κοινοποίηση πράξεων καταλογισμού και επιβολής Φ.Π.Α., αναφορικά με τη διαχειριστική περίοδο 2001, παραγραφόταν το πρώτον κατά την 31/12/2007.

Με τις διατάξεις **δε** του **άρθρου 68 παράγραφος 2 του Ν.2238/1994 (Κ.Φ.Ε.)** ορίζεται ότι «Φύλλο ελέγχου και αν ακόμη έγινε οριστικό δεν αποκλείει την έκδοση και κοινοποίηση συμπληρωματικού φύλλου ελέγχου, εάν: α) από συμπληρωματικά στοιχεία, που περιήλθαν σε γνώση του προϊστάμενου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, εξακριβώνεται ότι το εισόδημα του φορολογουμένου υπερβαίνει αυτό που έχει περιληφθεί στο προηγούμενο φύλλο ελέγχου, β) η δήλωση που υποβλήθηκε ή τα έντυπα ή οι καταστάσεις που τη συνοδεύουν αποδεικνύονται ανακριβή ή γ) περιέλθουν σε γνώση του προϊστάμενου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας στοιχεία, βάσει της αμοιβαίας διοικητικής συνδρομής, από φορολογικές ή τελωνειακές αρχές άλλων κρατών – μελών της Ε.Ε. ή τρίτων χωρών με βάση τα οποία αποδεικνύονται ανακριβείς οι συναλλαγές, έστω και αν αυτά ζητήθηκαν πριν από την έκδοση του οριστικού φύλλου ελέγχου. Στις πιο πάνω περιπτώσεις το νέο φύλλο ελέγχου εκδίδεται για το άθροισμα του εισοδήματος που προκύπτει από το προηγούμενο φύλλο ελέγχου, καθώς και αυτού που εξακριβώθηκε με βάση τα πιο πάνω στοιχεία. Εάν εκδοθεί το πιο πάνω φύλλο ελέγχου, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 70.»,

σε συνδυασμό με τις διατάξεις του **άρθρου 84 παράγραφος 4 του Ν.2238/1994 (Κ.Φ.Ε.)**, με τις οποίες ορίζεται ότι

«Το δικαίωμα του Δημοσίου για την ενέργεια αρχικής ή συμπληρωματικής φορολογικής εγγραφής και την επιβολή φόρων και πρόσθετων φόρων για φορολογικές παραβάσεις, παραγράφεται μετά την πάροδο δεκαετίας, εφόσον η μη ενάσκησή του, έστω και κατά ένα μέρος, οφείλεται:

α) Στην από πρόθεση πράξη ή παράλειψη του φορολογουμένου με τη σύμπραξη του αρμόδιου φορολογικού οργάνου.

β) Σε οποιαδήποτε από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 68, ανεξάρτητα από το εάν έχει εκδοθεί και κοινοποιηθεί ή όχι, αρχικό φύλλο ελέγχου.

Όταν τα συμπληρωματικά στοιχεία περιέρχονται στον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας κατά το τελευταίο έτος της Παραγραφής, ο χρόνος αυτής παρατείνεται για ένα ακόμη ημερολογιακό έτος.».

Εξάλλου, με τις διατάξεις του **άρθρου 11 του Ν.3513/2006** ορίζεται ότι

«Οι προθεσμίες παραγραφής που λήγουν στις 31/12/2006 και στις 31/12/2007, ημερομηνίες μετά τις οποίες παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου επιβολής φόρων, τελών και εισφορών, **παρατείνονται μέχρι την 31/12/2008**. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου δεν ισχύει για υποθέσεις φορολογίας κληρονομιών, δωρεών, γονικών παροχών και προικών.».

Επιπλέον, με τις διατάξεις του **άρθρου 29 του Ν.3697/2008** ορίζεται ότι

«Η προθεσμία παραγραφής που λήγει στις 31/12/2008, ημερομηνία μετά την οποία παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου επιβολής φόρων, τελών και εισφορών, **παρατείνεται μέχρι την 31/12/2009**. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου δεν ισχύει για υποθέσεις φορολογίας κληρονομιών, δωρεών, γονικών παροχών και προικών.».

Ακόμα, με τις διατάξεις του **άρθρου 10 του Ν.3790/2009** ορίζεται ότι

«Η προθεσμία παραγραφής που λήγει στις 31/12/2009, ημερομηνία μετά την οποία παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου ή πράξεων επιβολής φόρων, τελών και εισφορών, **παρατείνεται μέχρι την 30/06/2010**.».

Με τις διατάξεις **δε** του **άρθρου 82 του Ν.3842/2010** ορίζεται ότι

«Η προθεσμία παραγραφής που λήγει στις 30/06/2010, ημερομηνία μετά την οποία παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου ή πράξεων επιβολής φόρων, τελών και εισφορών, **παρατείνεται μέχρι την 31/12/2010**.».

Ακολούθως, με τις διατάξεις του **άρθρου 12 παράγραφος 7 του Ν.3888/2010** ορίζεται ότι

«Η προθεσμία παραγραφής που λήγει στις 31/12/2010, ημερομηνία μετά την οποία παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου ή πράξεων επιβολής φόρων, τελών και εισφορών, **παρατείνεται μέχρι την 31/12/2011**.».

Εν συνεχεία, με τις διατάξεις του **άρθρου 18 παράγραφος 2 του Ν.4002/2011** ορίζεται ότι

«Η προθεσμία παραγραφής που λήγει στις 31/12/2011, ημερομηνία μετά την οποία παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου ή πράξεων επιβολής φόρων, τελών και εισφορών, **παρατείνεται μέχρι την 31/12/2012**.».

Επίσης, με τις διατάξεις του **δεύτερου άρθρου του Ν.4098/2012** ορίζεται ότι

«Η προθεσμία παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για την κοινοποίηση φύλλων ελέγχου ή πράξεων επιβολής φόρων, τελών ή εισφορών που λήγει στις 31/12/2012, **παρατείνεται μέχρι**

31/12/2013.».

Περαιτέρω, με τις διατάξεις του άρθρου 37 παράγραφος 5 του Ν.4141/2013, ορίζεται ότι «Από τις ανέλεγκτες υποθέσεις φορολογίας Εισοδήματος και λοιπών φορολογικών αντικειμένων των οποίων επίκειται ο χρόνος παραγραφής, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, για τις οποίες έχει εκδοθεί εντολή ελέγχου μέχρι τον χρόνο παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλου ελέγχου ή πράξεων επιβολής του φόρου και λοιπών καταλογιστικών πράξεων, παρατείνεται το δικαίωμα αυτό για δύο (2) ακόμα έτη πέραν του χρόνου που ορίζεται από τις οικείες κατά περίπτωση διατάξεις. Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου ισχύουν για υποθέσεις για τις οποίες η προθεσμία παραγραφής λήγει την 31/12/2013 και μετά.», όπως τα ανωτέρω εξειδικεύονται με τις εγκυκλίους ΠΟΛ.1232/2013 και ΠΟΛ.1260/2013 του Υπουργείου Οικονομικών.

Δεδομένου ότι ο τακτικός έλεγχος της Δ.Ο.Υ. στην συγχωνευθείσα επιχείρηση, για την επίδικη διαχειριστική περίοδο 2001, διενεργήθηκε βάσει της με αριθμό/...../..... εντολής ελέγχου του Προϊσταμένου της εν λόγω Δ.Ο.Υ., η οποία κοινοποιήθηκε νόμιμα στην ελεγχθείσα την 23/12/2013 με την με αριθ. πρωτ. «Γνωστοποίηση Ελέγχου», η προθεσμία παραγραφής, για τη διαχειριστική περίοδο 2001, παρατάθηκε για δύο (2) επιπλέον έτη, δηλαδή έως την 31/12/2015.

Επιπρόσθετα, με τις διατάξεις του άρθρου 22 του Ν.4203/2013 ορίζεται ότι «Οι προθεσμίες παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου και κάθε άλλης πράξης επιβολής φόρων, τελών, προστίμων ή εισφορών, που λήγουν στις 31/12/2013, παρατείνονται κατά δύο (2) έτη από τη λήξη τους στις ακόλουθες περιπτώσεις: για υποθέσεις για τις οποίες έχουν εκδοθεί κατά τη δημοσίευση του παρόντος ή θα εκδοθούν μέχρι τις 31/12/2013 εισαγγελικές παραγγελίες, εντολές ελέγχου, έρευνας ή επεξεργασίας ή εντολές και αιτήματα διερεύνησης από δικαστική ή φορολογική ή ελεγκτική αρχή, καθώς και από την Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας και Ελέγχου των Δηλώσεων Περιουσιακής Κατάστασης.», σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 66 παράγραφος 11 του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.), με τις οποίες ορίζεται ότι

«Διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου και πράξεις προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών, προστίμων, προϊσχύουσες του άρθρου 36 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή για τις χρήσεις, τις περιόδους, τις υποθέσεις και τις φορολογικές υποχρεώσεις τις οποίες αφορούν.».

Τέλος, με τις διατάξεις του άρθρου 22 του Ν.4337/2015 ορίζεται ότι «Οι προθεσμίες παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για έκδοση πράξης διοικητικού, εκτιμώμενου ή διορθωτικού προσδιορισμού φόρου και κάθε άλλης πράξης επιβολής φόρων, τελών, προστίμων ή εισφορών που λήγουν στις 31/12/2015 παρατείνονται κατά ένα (1) έτος από την λήξη τους για υποθέσεις για τις οποίες έχουν εκδοθεί (κατά τη δημοσίευση του παρόντος) ή θα εκδοθούν μέχρι τις 31/12/2015 εισαγγελικές παραγγελίες, εντολές ελέγχου, έρευνας ή επεξεργασίας ή εντολές και αιτήματα διερεύνησης από δικαστική ή φορολογική ή ελεγκτική Αρχή, καθώς και από την Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας και Ελέγχου των Δηλώσεων Περιουσιακής Κατάστασης.».

Συνεπώς, κρίνεται ως νόμω αβάσιμος και ως εκ τούτου απορριπτέος ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας επιχείρησης ότι η επίδικη διαχειριστική περίοδος 2001 είχε υποπέσει σε παραγραφή πριν από την 20/01/2016 που ήταν ο χρόνος επίδοσης της προσβαλλόμενης Πράξης στην προσφεύγουσα.

Αναφορικά δε με την επίκληση της αρχής της επιείκειας, εκ μέρους της προσφεύγουσας επιχείρησης, απορρίπτεται ως ουσία αβάσιμη, προβάλλεται δε αλυσιτελώς και παρελκυστικά.

Ως προς τον δεύτερο προβαλλόμενο λόγο της προσφεύγουσας επιχείρησης:

Ο δεύτερος προβαλλόμενος ισχυρισμός της προσφεύγουσας απορρίπτεται ως ουσία αβάσιμος για τους λόγους που αναπτύσσονται στο κάτωθι σκεπτικό:

Επειδή, την ο έλεγχος της Δ.Ο.Υ. επέδωσε νόμιμα στην προσφεύγουσα το με αριθμό/..... «Σημείωμα Διαπιστώσεων Ελέγχου (άρθρο 28 παράγραφος 1 του Ν.4174/2013) – Κλήση προς Ακρόαση (άρθρο 6 του Ν.2690/1999)» και την αντίστοιχη «Προσωρινή Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α. (Ν.2859/2000)» που αφορούσαν στη συγχωνευθείσα επιχείρηση. Στο εν λόγω Σημείωμα αναφέρονται η διενέργεια τακτικού ελέγχου στη συγχωνευθείσα επιχείρηση, οι ελεγκτικές διαπιστώσεις, οι εμπλεκόμενοι και αντισυμβαλλόμενοι, οι παραβάσεις ανά φορολογία, οι ισχύουσες νομοθετικές διατάξεις, καθώς και η δυνατότητα της υποβολής των απόψεων, εκ μέρους της προσφεύγουσας και της προσκόμισης νέων στοιχείων στον έλεγχο. Η προσφεύγουσα υπέβαλε τις απόψεις της εγγράφως, με το με αριθμό πρωτοκόλλου/..... υπόμνημα υποβολής απόψεων, στο οποίο, όμως, δεν επικαλείται κανένα νέο στοιχείο προς επίρρωση των ισχυρισμών της. Στην δε οικεία από «Έκθεση Ελέγχου Φ.Π.Α.» της Δ.Ο.Υ. για τη συγχωνευθείσα επιχείρηση, παραθέτονται εκτενώς και αναλυτικά οι λόγοι που αποδεικνύουν και στοιχειοθετούν την εικονικότητα του επίμαχου ληφθέντος φορολογικού στοιχείου.

Ως προς τον τρίτο προβαλλόμενο λόγο της προσφεύγουσας επιχείρησης:

Ο τρίτος προβαλλόμενος ισχυρισμός της προσφεύγουσας απορρίπτεται ως ουσία αβάσιμος για τους λόγους που αναπτύσσονται στο κάτωθι σκεπτικό:

Επειδή, ο τακτικός έλεγχος που διενεργήθηκε από τη Δ.Ο.Υ. στη συγχωνευθείσα επιχείρηση ήταν πλήρης και εμπεριστατωμένος και βασίστηκε στις διαπιστώσεις του ελέγχου που είχε διενεργηθεί από τ.... αρμόδι... στην αντισυμβαλλόμενη εκδότρια ατομική επιχείρηση «..... του» με Α.Φ.Μ.:, όπως παραθέτονται στη σχετική από «Έκθεση Ελέγχου Κ.Β.Σ. (Π.Δ.186/1992)» τ...., η οποία αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της οικείας Έκθεσης Ελέγχου Φ.Π.Α. της Δ.Ο.Υ. Στην εν λόγω Έκθεση Ελέγχου τ.... αναφέρεται ότι κ. του υπήρξε κατά συρροή εκδότης εικονικών φορολογικών στοιχείων στις διαχειριστικές περιόδους 2001 – 2004. Στην δε Έκθεση Ελέγχου Φ.Π.Α. της Δ.Ο.Υ. γίνεται εκτενής αναφορά σε ένορκες μαρτυρικές καταθέσεις των κ.κ. του και του, με Α.Φ.Μ.: και τόπο κατοικίας στ...., στ...., σύμφωνα με τις οποίες ... κ., έναντι αμοιβής από τ...ν κ., πραγματοποίησε έναρξη εργασιών ατομικής επιχείρησης στη Δ.Ο.Υ. με αντικείμενο υπεργολάβος, χωματοουργικά, εμπορία σιδηρών κ.λπ. και προέβη στην θεώρηση βιβλίων και στοιχείων, τα οποία διαχειρίστηκε και χρησιμοποίησε ο κ., εκδίδοντας εικονικά τιμολόγια προς διάφορες επιχειρήσεις, από τις οποίες εισέπραττε ως αμοιβή το έξι τοις εκατό (6%) επί της αξίας των τιμολογίων. ... ίδι... κ., στην ένορκη κατάθεση, παραδέχτηκε ότι ουδέποτε η ατομική επιχείρηση τ.... κ. άσκησε πραγματική δραστηριότητα, ούτε διενήργησε αγορές εμπορευμάτων για να δικαιολογήσει τις πωλήσεις, το δε μισθωτήριο συμβόλαιο που αφορούσε στην έδρα της εν λόγω ατομικής επιχείρησης κατά τον χρόνο έναρξης των εργασιών της, το συνέταξε ο ίδιος και ήταν πλαστό. Επιπρόσθετα, από τα αποτελέσματα των γραφολογικών πραγματογνωμοσυνών της Υποδιεύθυνσης Εγκληματικών Ερευνών προκύπτει ότι ... κ. που δεν ασκούσε κανένα επάγγελμα, μαζί με άλλα δύο (2) φυσικά πρόσωπα, υπήρξαν συναυτουργοί και υποκρυπτόμενοι στην παραχάραξη εκδοθέντων φορολογικών στοιχείων της ατομικής επιχείρησης του κ. προς τον «.....» με Α.Φ.Μ.:, τα οποία από τον έλεγχο τ.... κρίθηκαν εικονικά. Από απαντήσεις δε της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος και της Τράπεζας Πειραιώς προς τ... .., προέκυψε η πλαστότητα αποδείξεων και αντιγράφων γραμματίων εισπραχής συνολικής αξίας 2.063.306,70 €, με καταθέτη τ.... ως άνω και δικαιούχο τ...ν κ., γεγονός που αποδεικνύει ότι ο κ. ουδέποτε έλαβε τα παραπάνω χρήματα και ότι οι συναλλαγές του με τ.... συγκεκριμέν... .. ήταν εικονικές και ανύπαρκτες. Αναφορικά δε με τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι οι προαναφερθείσες ένορκες μαρτυρικές καταθέσεις δεν λήφθηκαν σύμφωνα με τις βασικές δίκονομικές αρχές περί δικαιωμάτων του κατηγορουμένου, προβάλλεται αλυσιτελώς και παρελκυστικά και δεν προκύπτει σε κανένα σημείο των Εκθέσεων Ελέγχου που

προαναφέρθηκαν. Τέλος, αναφορικά με τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας περί ενδεχόμενης εικονικότητας ως προς τον πρόσωπο του εκδότη και όχι ως προς τη συναλλαγή, απορρίπτεται ως ουσία αβάσιμη, διότι από όλα τα εκτεθέντα προκύπτει η ανυπαρξία της επίμαχης συναλλαγής και όχι του φυσικού προσώπου – εκδότη.

Ως προς τον τέταρτο προβαλλόμενο λόγο της προσφεύγουσας επιχείρησης:

Ο τέταρτος προβαλλόμενος ισχυρισμός της προσφεύγουσας, περί μη επαρκούς αιτιολογικού για την αφαίρεση από τον έλεγχο φόρου δαπανών ως μη εκπιπτόμενου, απορρίπτεται ως νόμω και ουσία αβάσιμος για τους λόγους που αναπτύσσονται στο κάτωθι σκεπτικό:

Επειδή, εκτός από το ληφθέν εικονικό φορολογικό στοιχείο, για το οποίο έγινε λόγος στο σκεπτικό απόρριψης του δεύτερου και τρίτου προβαλλόμενου λόγου της προσφεύγουσας, ο λοιπός απορριφθείς, από τον τακτικό έλεγχο της Δ.Ο.Υ., φόρος δαπανών, αφορά είτε σε δαπάνες αυτοκινήτου, είτε σε έξοδα δεξιώσεων, ψυχαγωγίας και φιλοξενίας, είτε, τέλος, σε δαπάνη άλλου φορέα (..... με Α.Φ.Μ.:) και άλλης διαχειριστικής περιόδου (2000). Εξ όλων των ανωτέρω εκτεθέντων, προκύπτει ότι ο επίμαχος φόρος δαπανών συμψηφίστηκε από τη συγχωνευθείσα επιχείρηση κατά παράβαση των διατάξεων του **άρθρου 30 παράγραφος 4 του Ν.2859/2000 (Κώδικας Φ.Π.Α.)** και, συνεπώς, ορθά και αιτιολογημένα απορρίφθηκε από τον έλεγχο της Δ.Ο.Υ.

Επειδή, στην οικεία από «Έκθεση Ελέγχου Φ.Π.Α.» της Δ.Ο.Υ. για τη συγχωνευθείσα επιχείρηση, τεκμηριώνονται απόλυτα και με σαφήνεια οι λόγοι της απόρριψης του επίμαχου φόρου δαπανών, ως μη εκπιπτόμενου από τον φόρο εκρών της οικείας διαχειριστικής περιόδου 2001.

Επειδή, αναφορικά με τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι η συγχωνευθείσα επιχείρηση δεν είχε κανένα κίνητρο φοροδιαφυγής, επειδή επρόκειτο για Κοινωνική Δημοτική Επιχείρηση και όχι για ιδιωτική επιχείρηση που ως μοναδικό σκοπό έχει το κέρδος, **προβάλλεται αλυσιτελώς και παρελκυστικά, διότι και ως τέτοια επιχείρηση η συγχωνευθείσα, το είδος των πράξεων που διενήργησε υπαγόταν και φορολογείτο με βάση τις διατάξεις του Ν.2859/2000 περί Φ.Π.Α., ήτοι όπως στην περίπτωση των ιδιωτικών επιχειρήσεων κερδοσκοπικού χαρακτήρα.**

Επειδή, με τις διατάξεις του **άρθρου 65 του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.),** ορίζεται ότι «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια Ενδικοφανούς Προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου.», πλην, όμως, **η προσφεύγουσα επιχείρηση δεν επικαλείται κανένα νέο στοιχείο προς επίρρωση των ισχυρισμών της.**

Επειδή, αναφορικά με όλους τους προβαλλόμενους λόγους της προσφεύγουσας επιχείρησης, από την οικεία από «Έκθεση Ελέγχου Φ.Π.Α.» της Δ.Ο.Υ., για την επίδικη διαχειριστική περίοδο 2001, **συνάγεται πλήρης και βεβαία πεποίθηση** αναφορικά με τις διαπιστωθείσες παραβάσεις που περιγράφονται στη σελίδα 2 της παρούσας. Η Φορολογική Διοίκηση, κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης Πράξης, τήρησε την αρχή της φανεράς δράσης της Διοίκησης, της αμεροληψίας και της χρηστής διοίκησης, διότι προσδιόρισε και καταλόγισε το επίδικο συνολικό ποσό του κύριου και πρόσθετου φόρου σύμφωνα με το αίσθημα δικαίου που επικρατεί, αποφεύγοντας, παράλληλα, κάθε ανεπιεική εκδοχή και άσκησε την εξουσία της σύμφωνα με τους κανόνες δικαίου που καθορίζουν την λειτουργία της.

Επειδή, αναφορικά με όλους τους προβαλλόμενους λόγους της προσφεύγουσας επιχείρησης, ο τακτικός φορολογικός έλεγχος σε αυτήν, για την επίδικη διαχειριστική περίοδο 2001, διενεργήθηκε στα πλαίσια της νομιμότητας και της χρηστής Διοίκησης, όπως αποδεικνύεται από τις βάσιμες και πλήρως αιτιολογημένες διαπιστώσεις που διατυπώνονται στην προαναφερθείσα από

..... οικεία «Έκθεση Ελέγχου Φ.Π.Α.» της Δ.Ο.Υ., στην οποία αιτιολογούνται πλήρως, εμπεριστατωμένα και σύμφωνα με τα πραγματικά δεδομένα και γεγονότα που έλαβαν χώρα, τα φορολογικά αδικήματα και οι παραβάσεις που περιγράφονται στη σελίδα 2 της παρούσας. Για τους λόγους αυτούς, **οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως διατυπώνονται στην προαναφερθείσα οικεία Έκθεση Ελέγχου, γίνονται πλήρως αποδεκτές.**

Αποφασίζουμε

Την απόρριψη στο σύνολο της με ημερομηνία κατάθεσης και με αριθμό πρωτοκόλλου **Ενδικοφανούς Προσφυγής** της επιχείρησης με την επωνυμία «.....» και **Α.Φ.Μ.:** (ως καθολικής διαδόχου στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της με **Α.Φ.Μ.:** και διακοπή εργασιών την λόγω συγχώνευσης με την προσφεύγουσα, συνεπεία του προγράμματος «Καλλικράτης»).

Οριστική φορολογική υποχρέωση της προσφεύγουσας επιχείρησης – Καταλογιζόμενο συνολικό ποσό Φ.Π.Α. με βάση την παρούσα Απόφαση:

Διαχειριστική περίοδος 2001 (01/01/2001 – 31/12/2001)

Η με αριθμό/..... **Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α. (Ν.2859/2000)** του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., σε βάρος της συγχωνευθείσας επιχείρησης, ως ακολούθως (τα ποσά σε ευρώ):

Ανάλυση	Ποσά Δήλωσης	Ποσά Ελέγχου	Διαφορά
Αξία φορολογητέων εκροών	135.317,66	135.317,66	—
Αξία φορολογητέων εισροών	35.009,45	21.613,73	13.395,72
Φόρος εκροών (18%)	24.357,18	24.357,18	—
Υπόλοιπο φόρου εισροών	27.554,52	25.579,49	1.975,03
Πιστωτικό υπόλοιπο	3.197,34	1.222,31	1.975,03
Χρεωστικό υπόλοιπο (κύριος φόρος)	—	1.975,03	1.975,03
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας (max. 120%)	—	2.370,04	2.370,04
<u>Συνολικό ποσό για καταβολή</u>	—	4.345,07	<u>4.345,07</u>
Πιστωτικό υπόλοιπο προς έκπτωση	3.197,34	3.197,34	—

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα Απόφαση στην προσφεύγουσα επιχείρηση.

**Με εντολή του Προϊσταμένου της
Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών**

**Ο Προϊστάμενος του
Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης
της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών**

Σημείωση :

Κατά της Απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση Προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της Προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στη Διεύθυνσή μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκηση της (άρθ. 126 Ν.2717/1999).